

1.DADES TÈCNIQUES

Títol: 666 calaixos.

Autor/a: Jordi Folck.

Traductor/a: ---

Editorial: Editorial Barcanova.

Col·lecció: Sopa de llibres.

Lloc i any de l' edició: Barcelona, Març de 2004.

Número d'edició: Primera.

Nº de pàgines: 287.

Estructura: Primera part. Llum (1-5) / Segona part. Penombra (12 capítols) / Tercera part. Ombra (4 capítols). Epíleg. Contingut dels calaixos de l' oficina d' objectes perduts.

Gènere: Novel·la .

Temàtica: Històries de intriga.

2.ESTRUCTURA NARRATIVA

Resums

1ª part

1.1L' Eduard és un noi petit que li han regalat una espasa, i vol derrotar a les forces del mal. Però un dia va anar al parc i el seu avi Oleguer li va perdre l' espasa. Llavors explica que en la família tots són uns perduts.

1.2L' Eduard Folch i el seu avi Oleguer s' en van a l' oficina d' objectes perduts. A la porta de ferro forjat hi ha un gos que era el guardià de les portes de l' infern. L' oficina era tant gran que semblava una església amb tres columnes i molts calaixos. **1.3**L' Eduard anava cada dia a l' oficina d' objectes perduts, a veure si havia aparegut la seva espasa galàctica.

1.4L' Eduard com sempre anava cada dia a l' oficina d' objectes perduts, l' Eduard li va demanar què hi havia en aquells grans calaixos metàl·lics. La senyora gran, que era la conserge de l' oficina li va dir que en els grans calaixos hi havien peces de vestir, llibres, joguines, televisors, cartes, i més coses. L' Eduard li va demanar que quants calaixos tenien en l' oficina. La senyora li va dir que tenien 665 , l' Eduard es va sorprendre, de tants calaixos que ni havien, la senyora gran s' en va anar per un moment, l' Eduard va veure que hi havia una carpeta on la senyora gran apuntava tot sobre els objectes perduts, l' Eduard la va agafar hi va veure que en una de les llistes hi havia alguna cosa misteriosa...

1.5Com sempre l' Eduard estava a l' oficina d' objectes perduts. I va arribar una nena que és deia Adela , i que havia perdut la seva nina, Adela va veure un raig de primavera, i se 'l va quedar, tothom l' envejava per aquell raig de primavera, un dia la seva mare va tornar a l' oficina per a veure si havia aparegut la seva nina, hi van

dir que si la tenien. Aleshores la mare va explicar a l' Eduard que el raig de primavera s' havia fos, i la nena s' havia quedat pàl·lida, ja que els raigs de primavera són per passar s' ho bé i no per tenir-los tancats

La conserge li va ensenyar l' oficina , passen per un camí de pedra que és molt perillós. I passen al soterrani on estan uns passadissos en forma d' esses, s'as- semblen a un laberint,els calaixos s' acaben en el número 666 que és el número de les tenebres. Quan era quasi al vespre la senyora li diu a l' Eduard que a l' endemà li deixarà obrir el calaix que vulgui, l' Eduard s' en va content cap a casa però abans de sortir sent una veu sospitosa que li diu que no li deixarà obrir el calaix...

2ª part

C.105 A l' Eduard li toca obrir el calaix 105 hi troba unes lletres que expliquen secrets a l' Eduard li va tocar una d' aquelles lletres que era una poesia , a l' Eduard s' en fada per que li diu cara de gat, la conserge li fa gràcia, després les lletres fan un poema de la conserge i ella s' enfada i li diu a l' Eduard que se' n vagi.

C.114 L'Eduard torna a l' oficina d' objectes perduts, parla amb la senyora gran i li deixa un paraigües vell amb un mànec de drac, i l' aconsella que no el tingués massa estona obert. Se l'emporta al cole i tothom se n'en riuen d' ell. Eduard provoca una forta pluja i tot queda ple d' aigua. Torna a l' oficina i la senyora gran enfadada li treu de les mans.

C.555 El calaix estava ple de campanes. L' Eduard les fa sonar, però hi ha una que no sona perquè un que no te badall. Un mossèn arriba a l' oficina buscant una campana d' argent molt important. L' Eduard va a buscar totes les campanes però deixa la que està espatllada. El mossèn diu que cap d'aquelles és seva, per això va a buscar la que li falta i si que ho és. El mossèn explica que és la campana que crida a els difunts.

C.510 Un senyor que sembla borratxo entra a l'oficina buscant les seves sabates, el nen va al calaix 510 i les treu totes, però cap d' elles és. Les més divertides són unes de claquè, totes les sabates surten del calaix ballant. De cop les sabates que buscava l'home entren per la porta.

C.222 L'oficina s'omple de telèfons mòbils que estan en el calaix 222, els telèfons comencen a sonar i l'Eduard els agafa, hi ha un que el té un nen que el seu pare cada nit li explica un conte i li demana a l'Eduard que li expliqui ell, l'Eduard se l'inventa perquè es dormi. Una veu misteriosa com la que havia escoltat una altra vegada , li fa venir por i marxa corrents de l'oficina.

C.339 Aquest calaix està ple de joguines. La senyora se'n va i les joguines es comencen a moure, algunes li fan por, els indis amb les seves fletxes,... ell està preocupat per veure quan arribarà la senyora , i diu PROU! I totes les joguines tornen al seu lloc.

C.557 La senyora li explica que passen coses rares a l'oficina, i li diu que vagi al calaix 557 on hi ha contes per llegir, i agafa un amb unes inicials GM que parla del LLucifer, el llegeix, però al final ho deixa perquè no li agrada.

C.267 L'Eduard obre aquesta vegada un calaix sense mirar el número i li surten bombolles, que li fan petons, la senyora ha de cridar a Jan, un caçapapallones, les va agafant i les posen dins d'un sac transparent en el calaix 267

C.360 El nen té un somni, un cactus gegant se'ls vol menjar, quan es desperta troba a la mare i al seu germà Aleix que li diuen que no passa res. A la tarda torna a l'oficina i la senyora diu que obri el calaix 360, però ell recorda el somni i marxa.

C.636 La Lilith ha perdut una baralla de cartes del tarot, i ve a buscar-la, la troben en el calaix 636 , la noia vol dir el futur del nen, parla de mort i dolor , però li diu que al final amb la FORÇA guanyarà.

C.600 La senyora està escoltant música i li diu a l'Eduard que vagi al calaix 600 a agafar una gramola , ha posat un disc i ha començat a ballar amb l'Eduard, però arriba l'avi i balla amb la senyora, en aquest moment el senyor de les Tenebres fa que la música no els deixi parar, l'Eduard ha pogut parar la música i han marxat cap a casa.

C.177 Finalment l'Eduard troba la seva espasa, es posa content però pensa que si se l'enduu la mare no el deixarà tornar i per això diu que no és seva.

3º part

C.663 El doctor que vol recuperar el seu maletí negre, que té dues ombres, però l'Eduard ja l'ha obert i les ombres s'han escapat, i van a agafar l'ombra del nen. El doctor explica que només podran tornar si el nen té ganes de saber coses, però ell tenia por i estava cansat i volia marxar.

C.666 L'Eduard espera que el vinguin a buscar, arriben el doctor, l'avi i la senyora gran, i de cop surt en LLucifer que els vol matar, però l'Eduard acaba amb ell , gràcies a la seva espasa, aquest és l'arquitecte Matamala servidor d'en LLucifer.

C.105 L'Eduard torna al laberint i les lletres del calaix 105 expliquen la història de Guerau de Matamala, un deixeble de Dalí, que havia donat la seva ànima al diable. El nen sap com es diu la senyora gran, és l'Adela, la nena de la llum de primavera.

C.000 L'Eduard i l'Aleix tornen a l'oficina però estan fent obres, el noi busca un calaix el primer i troba una carta de l'Adela, on li diu que ell també ha de buscar el seu matí de primavera per ser feliç, però que l'ha de compartir.

EPÍLEG. El pare llegeix el diari, que parla d'una troballa al soterrani de l'oficina d'objectes perduts. L'Eduard sempre recordarà a l'Adela i havia après moltes coses.

Plantejament: Va del (1-2)

Nus: Del (3-calaix 666)

Desenllaç: Del (calaix 105-calaix 000)

PERSONATGES:

Llistat: l' Eduard, mare, avi L' Oleguer, el germà Aleix, encarregada de l' oficina (Adela), mossèn, el captaire – borratxo, Lilith, el doctor Què, Guerau de Matamala, Llucifer (senyor de les tenebres), obrers, pare, Jan.

Personatges principals:

Eduard: nen de deu anys, li agrada jugar molt amb la seva espasa galàctica, té molta imaginació. És el protagonista d' aquest llibre, no li agrada les històries de por.

Sra. Gran(Adela): conserge de l' oficina d' objectes perduts, senyora vella que ha viatjat molt, de petita va tenir una llum de primavera,li agrada molt la música, i ballar.

Avi Oleguer: Ha vingut a passar uns dies a casa de l' Eduard, se li obliden les coses molt ràpidament.

Guerau de Matamala: És l' antagonista, vol matar a l' Eduard, perquè ha entrat al seu territori. Té forma de drac.

Personatges secundaris:

Aleix: germà de l' Eduard, es barallen molt.

Mare: també és molt descuidada.

Captaire: un pobre borratxo, que havia perdut les seves sabates.

Lilith: noia zíngara que endevina el futur, que havia perdut la seva baralla de cartes.

Doctor Què: científic que vol saber moltes coses.

Jan: home petit amb el nas xato, que caça papallones.

Pare: només llegeix el diari.

Obrers: arreglen l' oficina.

Acció: a l' oficina d' objectes perduts, laberint amb molts passadissos, en forma d' essa.

Època: segle XXI

Narrador: narrador intern, és l' Eduard qui explica la seva història. Fa servir la primera persona, és subjectiu perquè explica els seus sentiments, i no és omniscient perquè no sap com acabarà tot.

Discurs:

Diàleg estil directe:

–Excusin, estava endreçant. En què els puc servir?

–Caram ! –ha dit l' avi – Quines voltes més maques!

(1ª part pàg. 21)

– Sí, és una planta carnívora! – he cridat.

– poca-solta ! – ha dit

(C. 360 pàg. 158)

Diàleg estil indirecte:

Si ell moria, què seria del seu Regne?

(Pàg. 110)

monòleg:

Què podia alegrar-me molt? No se m' acudit

(Pàg. 193)

– He fet un gran sospir. I què passava ara?

(pàg108)

Descripció: Uns ulls foscos i una rialla torta, uns braços que marcaven els músculs unes mans en guants de boxa preparats per al combat (Pàg. 126)

– Aquesta és una joguina antiga, de corda, de llauna , pintada , de llauna litografiada...

(pàg.116)

Narració: GUERAU DE MATEMALA he escrit al terra prenent algunes de les lletres . S' han llançat les unes a les altres i s' han posat a escriure. (Pàg. 239)

3- LÈXIC

- Litografia: sistema d' impressió
- Borrall: Petita porció de fibres aglomerades
- Però ca!: I ara què!
- Calbot: Cop de ma al cap
- Batall: Peça de ferro suspesa a l' interior de la campana.
- Rabiüt: Rabiós, propens a la ira.
- Gínjol: Molt content, trempat eixerit.
- Refulgien: Resplendent, amb pròpia
- Llenca: Tres estret i llarg de paper, ...

4 – OPINIÓ

positius: És un llibre entretingut. S' entenia molt bé, també m' ha agradat els dibuixos. Algunes parts del llibre són d' intriga, especialment el capítol del calaix 663, sobre el doctor QUÈ i les ombres perdudes o el del capítol del calaix 105, quan el protagonista descobreix el nom de la senyora gran.

Negatius: No he trobat coses negatives.

El recomanaria a la gent que es molt aficionada a la lectura, i a més a la gent que no li agrada, perquè segur què hi trobarà el punt en que li pot agradar.